

Θ Υ Ρ Α Ν Ο Ι Ε Ι Α
ΙΕΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2025, ώρα 17:30'

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Δημητριάδος και Άλμυρου κ. ΙΓΝΑΤΙΕ,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πολυανής και Κιλκισίου

κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΕ

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας, Μητροπολίτα Αιτωλίας και Ακαρνανίας

κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΕ,

Σεβαστοί πατέρες,

Αξιότιμε Περιφερειάρχα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος, κ. Νεκτάριε
Φαρμάκη,

Αξιότιμε Δήμαρχε της Ίερᾶς Πόλεως του Μεσολογγίου, κ. Σπυρίδωνα
Διαμαντόπουλε,

Αξιότιμοι, Στρατιωτικοί, Πολιτικοί, και λοιποί Άρχοντες του τόπου και της
περιοχής μας,

Αξιότιμοι Πρόεδροι Συλλόγων και Διευθυντές Φορέων της Ίερᾶς Πόλεως
και της Περιφέρειας Μεσολογγίου,

Έκλεκτοί Ευεργέτες και δωρητές του Ίερού Καθεδρικού μας Ναού,

Άγαπητοί Φίλοι και Ένοριτες,

Κυρίες και Κύριοι,

Σᾶς ὑποδεχόμαστε μέ πολύ χαρά και ιδιαίτερη συγκίνηση, στόν ἄρτι ἀνακαισθέντα Ίερό Μητροπολιτικό Ναό του Ἁγίου Σπυρίδωνος, τόν ἱστορικό και ἐμβληματικό, τόν περικαλλή και θεοφρούρητο Καθεδρικό Ναό της Ίερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας και Ακαρνανίας.

Θά ἐπιτρέψετε στήν ἀγάπη σας, πολύ σύντομα, νά ταξιδέψουμε ὅλοι μαζί, πολλά χρόνια πίσω στήν ἱστορία και τήν ἀνοικοδόμηση του Ίερού Μητροπολιτικού μας Ναού.

Στό νοτιοδυτικό ἄκρο της πόλεως και στήν ἴδια ἀκριβῶς θέση μέ τή σημερινή, ἦταν κτισμένος ὁ Ναός του Ἁγίου Σπυρίδωνος πολύ πρὶν ἀπό τήν Ἐπανάσταση του 1821.

Ὁ Προστάτης και Πολιοῦχος της Ίερᾶς Πόλεως, ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ἔχαιρε πάντοτε τό σεβασμό και τήν ιδιαίτερη ἀγάπη τῶν κατοίκων της. Εἶναι χαρακτηριστικό τό περιστατικό, πού σημειώνει ὁ Ἀναστάσιος Γούδας στόν 7ο Τόμο του βιβλίου του «Βίοι Παράλληλοι», ἀναφέροντας ὅτι ὁ πρωτότοκος γιός του Ἰωάννου Τρικούπη, κατά τήν βάπτισή του δέν ἔλαβε τό ὄνομα του παπποῦ του

«Ματθαῖος», ἀλλά λόγω τῆς μεγάλης εὐλάβειας τῶν γονέων του στόν Πολιοῦχο Ἅγιο, πού ὁ Ναός του βρισκόταν κοντά στό σπίτι τους, τό ὄνομα Σπυριδῶν.

Ἀπό μαθητής ἀκόμα στήν Παλαμαϊκή Σχολή τοῦ Μεσολογγίου, ὁ Σπυρίδων Τρικούπης, ἀνέβαινε στόν ἄμβωνα τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ «κι ἔσταζε τό ἀκριβό βάλαμο τῆς παρηγοριᾶς στίς σκλαβωμένες καρδιές τῶν συμπολιτῶν του, αὐτό πού θά ἔκανε ἀργότερα καί στόν Ἅγιο Ἀνδρέα τῆς Πάτρας». (Δημ. Γιάκος: «Λυρικοί τῆς Ρούμελης » σελ. 8).

Πολιορκημένος δέ, πολλές φορές, ἀπό τά περιστατικά τῆς παιδικῆς του ζωῆς κάτω στή λιμνοθάλασσα καί στό θαλασσοχώρι, συνέθεσε στά 1800 τήν «Ἀκολουθία ἐπί τῷ θαύματι τῆς τοῦ παραλυτικοῦ ἰάσεως ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος». Καί ἡ ἀφορμή συγγραφῆς τῆς προαναφερθείσας Ἀκολουθίας ὑπῆρξε τό ἐξῆς περιστατικό: Κατά τόν Ἑσπερινό τῆς ἐορτῆς τοῦ Πρωτομάρτυρα Ἁγίου Στεφάνου, τήν τρίτη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, εἶχαν φέρεי ἀπό τά περὶχωρα τῆς πόλης ἕναν παράλυτο νέο στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος καί τόν ἐναπέθεσαν μπροστά στήν εἰκόνα τοῦ Θαυματουργοῦ Ἁγίου, νά διανυκτερεύσει μέσα στήν Ἐκκλησία. «Ὁρθρου δέ βαθέος», ὅπως γράφει στόν πρόλογο τῆς Ἀκολουθίας ὁ Κωνσταντῖνος Ν. Γιαννοῦτσος στίς 16 Νοεμβρίου 1907, «ἐπεφάνη εἰς αὐτόν ὁ Ἅγιος κατ' ὄναρ ὑφ' ἣν μορφήν ἦτο ἐν τῇ εἰκόνι καί ἔδωκεν αὐτῷ τεμάχιον προσφορᾶς. Ὁ παράλυτος ἔφαγε τοῦτο, μεθ' ὃ ἀφυπνισθεὶς εὐρέθη ὑγιῶς ἔχων. Ὁ ἰαθεὶς παράλυτος παρέμεινεν ἐν τῷ ναῷ μέχρι πρωΐας, ὅτε προσῆλθον οἱ τοῦ ναοῦ καί ἄλλοι ἄνθρωποι καί εὗρον τόν χθές παράλυτον ὑγιῶς ἔχοντα».

Τό θαῦμα, συγκλόνησε τό Μεσολόγγι καί τήν γύρω περιοχή. Ἀποτελέσσε δέ ἀφορμή νά καθιερωθεῖ ἡ τέλεση πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας μόνο στό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, τήν ἡμέρα ἐκείνη ἕως καί σήμερα, ὅπου ψάλλεται ἡ εἰδική ἀκολουθία, πού συνέγραψε ὁ Σπυρίδων Τρικούπης.

Ἀνέκαθεν ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος λειτουργοῦσε ὡς ὁ Μητροπολιτικός Ναός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ἔχοντας συγκεντρώσει τή μεγαλύτερη θρησκευτική κίνηση καί ζωή τοῦ Μεσολογγίου, στήν ἐπαναστατική περίοδο. Χαρακτηριστικά ἀναφέρουμε ὅτι, ὕστερα ἀπό τήν ἡρωική μάχη τῆς Κλείσοβας στίς 25 Μαρτίου 1826, «... ὅλος ὁ πληθυσμός, ἐξαντλημένος ἀπό τήν πείνα, εἰσῆλθε στήν καθεδρική ἐκκλησία γιά νά εὐχαριστήσῃ τό Θεό». Κάτω, μάλιστα, ἀπό τήν Ἁγία Τράπεζα τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος καί μέσα σέ ἀργυρό κιβώτιο φυλάχτηκαν τά σπλάχνα τοῦ Ἁγγλου φιλέλληνα καί ποιητή Λόρδου Βύρωνα.

Ὁ Κ. Π. Πετρόπουλος στίς «Σκηνές ἐθνικοῦ μεγαλείου» γράφει: «Δέν ξεχνοῦν ἐκεῖνες τίς στιγμές οἱ εὐγνώμονες Μεσολογγίτες καί κάποιο ἄλλο ἱερό γι' αὐτούς χρέος. Τό σιδερένιο κιβώτιο μέ τά σπλάχνα τοῦ Λόρδου Βύρωνα, πού ἦταν φυλαγμένο στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος. Μιά ομάδα ἀπό παιδιά τό ξεθάβει μέ κατάνυξη, νά τό πάρουν μαζί τους γιά νά μὴν πέσει κι αὐτό στή σκλα-

βιά κι ὁ Ἀρχιερέας Ἰωσήφ τῶν Ρωγῶν, μέ τρεμάμενα ἀπό τή συγκίνηση χέρια, τό παραδίνει σ' ἓνα εὐσεβῆ καλόγερο, πού κατὰ τήν Ἐξοδο ἀνέλαβε αὐτή τήν τιμητική ἀποστολή...». Κι ὁ Χρῆστος Γ. Εὐαγγελᾶτος στήν «Ἱστορία τοῦ Μεσολογγίου» θά γράψει, πώς κι ὅταν ἀργότερα τό κιβώτιο αὐτό βρέθηκε, τοποθετήθηκε κάτω ἀπό τόν ἀνεγερθέντα, τό 1881, ἀνδριάντα τοῦ Βύρωνα στόν Κῆπο τῶν Ἡρώων.

Κι ἐνῶ ἡ ἥρωική Ἐξοδος τῆς Φρουρᾶς τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων, ἡ μεγάλη θυσία στό βωμό τῆς ἐλευθερίας, τή νύχτα τῆς 10^{ης} Ἀπριλίου 1826, ἀνοίγε τό δρόμο γιά τή δόξα τοῦ Μεσολογγίου καί τῆς Ἑλλάδας, συγχρόνως ἄφηνε πίσω της μεγάλες ζημιές, καί στό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ὁ ὁποῖος ὑπέστη ἀνυπολόγιστη φθορά στά χρόνια τῶν πολιορκιῶν καί τῆς ἥρωικῆς Ἐξόδου. Τή φοβερή εἰκόνα τῶν μεγάλων ζημιῶν καί τοῦ μεγέθους τῆς καταστροφῆς καί τῆς λεηλασίας, πού γνώρισε τότε ὁ ναός, μᾶς τή δίνει ἡ ἐξῆς εἶδηση, πού εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας ἐνενήντα ἐννιά χρόνια μετά τή φοβερή ἐκείνη νύχτα πού τήν τρέμει ὁ λογισμός, τή νύχτα τοῦ Λαζάρου, ξημερώματα Βαΐων: «Ἀνευρέθη εἰς μίαν τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Καστοριάς τό σήμαντρον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, τό ὁποῖον εἶχε ἀφαιρεθεῖ ὑπό τῶν Τούρκων. Τό σήμαντρον τοῦτο εἶναι ξύλινον καί βάρους τριῶν ὀκάδων, εἶναι δέ ἐπ'αὐτοῦ ἀναγεγραμμέναι αἱ λέξεις: Ἅγιος Σπυρίδων Μεσολογγίου. Αἱ ἀρχαί ἐζήτησαν παρά τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν νά μεταφερθῆ ἐνταῦθα καί νά τοποθετηθῆ εἰς μίαν θέσιν, ὀρισθησομένην ὑπό τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου». (ἐφημ. «Κραυγή», Μεσολόγγιον 5 Αὐγούστου 1925, σελ. 4).

Τήν ἥρωική ἐκείνη περίοδο μᾶς τή θυμίζει ὁ Σταυρός Ἀγιασμοῦ, πού σώθηκε ἀπό τό χαλασμό καί μέχρι τό 2000 βρισκόταν στό σκευοφυλάκιο τοῦ Ναοῦ μας, μέ χαραγμένα στή χρυσοποίκιλη βάση του, τή χρονολογία 1779 καί τό ὄνομα τοῦ Ἐπισκόπου Ἰωσήφ τῶν Ρωγῶν. Εἶναι ὁ Σταυρός, μέ τόν ὁποῖο ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων Ἰωσήφ Ρωγῶν, ἐνεθάρρυνε καί εὐλογοῦσε τούς ἀγωνιστές καί ὑπερασπιστές τῆς πόλεως, τρέχοντας ἀπό ντάπια σέ ντάπια, κατὰ τήν ἱστορική νύχτα τῆς Ἐξόδου.

Σήμερα ὁ Σταυρός αὐτός παραχωρήθηκε, μέ πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβῆς καί τήν ἔγκριση τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ακαρνανίας κυροῦ Θεοκλήτου, στό Μουσεῖο Ἱστορίας καί Τέχνης τοῦ Δήμου Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου – Δημοτική Πινακοθήκη, ἕως τῆς δημιουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολή μας.

Τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1830, ὅταν ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννης Καποδίστριας βρέθηκε στό Μεσολόγγι, ἐπισκέφτηκε τόν ἐπισκευαζόμενο τότε ναό, καθώς καί τό χῶρο πού εἶναι σήμερα ὁ Κῆπος τῶν Ἡρώων.

Τήν ἀρχιτεκτονική μορφή τοῦ παλαιοῦ ναοῦ τή γνωρίζουμε ἀπό πληροφορίες τοῦ παλαιοῦ βυζαντινολόγου, ὑψηγῆτῆ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεωργίου Λαμπάκη (1854-1912), ὁ ὁποῖος τό Μάιο

του 1885, ύστερα από επιτόπια επίσκεψή του στο Μεσολόγγι, μελέτησε και περιέγραψε, ως έξης, τό Ναό του Αγίου Σπυριδωνος:

«Τό μήκος του ήταν 28,30 μέτρα και τό πλάτος του 10 μέτρα. Ήταν λιθόκτιστος και είχε μία κόγχη πεντάπλευρη. Τό έσωτερικό τής στέγης ήταν επίχρυσο και τό έξωτερικό της επίπεδο. Στόν έσωτερικό κοίλο κύκλο εικονιζόταν ό Παντοκράτορας σέ έλεύθερο τύπο άγιογραφίας και αποκλίνοντας μάλλον πρός τήν ιταλική σχολή. Τό τέμπλο ήταν σκαλισμένο χονδροειδώς και οί εικόνες του, μέτρια έργα ιταλοβυζαντινής απομίμησης. Η Αγία Τράπεζα στό ιερό διατηρουσε τή χρήση του ιεροῦ κιβωρίου τής αρχαίας εκκλησίας».

Ξεχώριζαν μάλιστα στό Ναό εκείνο, οί εικόνες τών, αγίου Χαραλάμπους και Αγίου Στεφάνου, του Πρωτομάρτυρος.

Τήν περίοδο εκείνη βρίσκεται στό Μεσολόγγι και ό Αρχιδιάκονος Άνθιμος Λιάπης (1794-1879), γεννημένος στήν Έφεσο τής Μαγνησίας. Ο Άνθιμος κράτησε τό ιεροψαλτικό στασίδι του ιστορικού Ναού επί σαράντα όλόκληρα χρόνια σέ άφθαστο σημείο μουσικής αίγλης. Ήταν προικισμένος μέ σπάνια βαρύτονη φωνή, πολύ μελωδική, εϋηχη, γλυκύτατη και εϋστροφη. Απόδειξη, ή μεγάλη φιλία που τον συνέδεε μέ τον Μεσολογγίτη Πρωθυπουργό Χαρίλαο Τρικούπη, τον όποιο και θαύμαζε τόσο για τήν καλλιφωνία και τή μουσική του τέχνη όσο και για τήν ευρυμάθειά του. Γι' αυτό κι όταν βρισκόταν στό Μεσολόγγι εκκλησιαζόταν στόν Άγιο Σπυριδωνα για νά τον ακούει.

Μέ τήν πάροδο τών ετών, όμως, λόγοι παλαιότητας, έξοικονόμησης χώρου για τήν αυξανόμενη ένορία και πρακτικοί λόγοι προέβαλαν τήν ανάγκη ανεγέρσεως καινούριου ναού.

Η ανοικοδόμηση του Μεσολογγίου μετά τήν καταστροφή και τήν ισοπέδωσή του στά Όρλωφικά, που είχε γίνει κάτω από τήν πίεση τών έπειγουσών αναγκών και τών δραματικών περιστάσεων, ήταν έπόμενο νά μήν ακολουθήσει μελετημένο σχέδιο κι έτσι άγνοήθηκε κάθε αρχή ρυμοτομίας. Ο ναός του Αγίου Σπυριδωνος βρέθηκε πάνω στήν ευθεία του κεντρικού δρόμου πρός τήν Τουρλίδα, και τον έκοβε στή μέση. Τό έτος 1880 συζητήθηκε για πρώτη φορά, δημόσια ή κατεδάφιση του παλαιου Ναου και ή ανέγερσή του σέ άλλο σημείο τής πόλεως. Και ή ιδέα αυτή χρειάστηκε είκοσι όλόκληρα χρόνια για νά ώριμάσει. Στίς 23 Οκτωβρίου 1898, ενεργήθηκε «ή πρός ανοικοδόμησιν του ναου του Αγίου Σπυριδωνος μειοδοτική δημοπρασία», όπως μας πληροφορεί ή τοπική εφημερίδα «Μικρά Έφημερίς» στό φύλλο 237 τής 26ης Οκτωβρίου 1898. Ένω στίς 14 Μαρτίου του 1900 στό φύλλο μέ αριθμό 134 τής επίσης τοπικής εφημερίδας «Άγγελιαφόρος» διαβάζουμε: «Μεθ' όλας τάς άντενεργείας έπεστράφη παρά του Υπουργείου τό σχέδιον του Αγίου Σπυριδωνος έγκεκριμμένον, και μετ' ου πολύ αρχεται ή ανέγερσις του ναου. Οί κ. κ. επίτροποι είναι άξιοι παντός έπαίνου δι' όσας κατέβαλον και καταβάλλουσιν ενεργείας, πρός ανοικοδόμησιν του ναου ήμῶν».

Ἡ παλιά μικρή ἐκκλησία γκρεμίστηκε καί ὁ κόσμος μετέφερε τίς εἰκόνες τῆς γιά νά τίς φυλάξει στό ναό τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἐνῶ γιά τή φύλαξη διαφόρων ἐπίπλων καί ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ἀνηκόντων στόν κατεδαφισθέντα ναό μεταφέρθηκαν στήν ἀποθήκη τοῦ Ἀγαμέμνονα Μαλακάση, πού νοικιάστηκε γιά τό σκοπό αὐτό. Τά πρόσωπα ὅλων δακρυσμένα ἀπό τή συγκίνηση γιά τό ἔργο πού ἄρχιζε, ἀλλά καί ἀπό τή σκέψη πώς δέν θά ζήσουν ὅλοι νά τό δοῦν τελειωμένο. Ἴσως εἶχαν δίκιο. Ἀπό τά ὑγρά ἐκεῖνα μάτια τοῦ 1900 πρέπει νά ἦταν καί ἀρκετά, πού δέν θά ἀξιωνόνταν νά ζοῦν στά **1910**, ὅποτε ἔγιναν τά **ἐγκαίνια** τοῦ σημερινοῦ περικαλλοῦς βυζαντινοῦ ναοῦ, γιά νά δοῦν τό θεάρεστο ἐκεῖνο ἔργο τους ἔτοιμο.

Πέρασαν ἀπό τότε 115 χρόνια. Ἐνας αἰῶνας θρησκευτικῆς ζωῆς καί δράσης μέ κέντρο τό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος στό Μεσολόγγι.

Κι ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο, ἡ φυσιολογική φθορά τοῦ χρόνου ἀπό ἐτῶν ἔδειξε καί προέβαλε ἐπιτακτική τήν ἀνάγκη, ὁ ἱστορικός μας Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος νά ἀνακαινισθεῖ ἐκ βάθρων. Ἡ ἐμφανῆς παλαιότητα τοῦ Ναοῦ, οἱ στατικές του ἀνάγκες, οἱ σύγχρονες ἐκκλησιαστικές ἀπαιτήσεις, ἡ ιδιότητά του ὡς καθέδρας τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις πού ἀρμόζουν σέ ἕναν Μητροπολιτικό Ναό, ἀλλά καί ὁ ἐπερχόμενος ἱστορικός ἑορτασμός τῶν διακοσίων χρόνων ἀπό τῆς ἡρωικῆς Ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τῶν Ἐλεύθερων Πολιορκημένων τό ἔτος 2026, ὀδήγησαν τόν Σεπτό Ποιμενάρχη μας, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟ, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐνθρονίσεώς του στόν ἱερό τόπο μας, νά ἐμπνεύσει καί νά καταστήσει φανερή τήν ἀνάγκη ὁ Ναός τοῦτος, νά συνεχίσει δυναμικά καί ἀνανεωμένος τήν ἱστορική καί λατρευτική ζωή καί δράση του, γιά πολλές δεκαετίες ἀκόμη, ἔτσι ὅπως ἀρμόζει σέ ἕναν τέτοιο ἐμβληματικό Ἱερό Ναό, σεβόμενος ὅλες τίς παραμέτρους καί τίς ιδιαιτερότητες αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ.

Δύσκολο ἐγχείρημα, ἴσως ἀκατόρθωτο, ὅταν δειλά δειλά ἡ σκέψη κοινοποιήθηκε καί σέ ἄλλους. Ἀπό τή μία πλευρά ἡ πίεση τοῦ χρόνου. Ὁ Ναός ἔπρεπε νά εἶναι ἔτοιμος νά ξαναλειτουργήσῃ στήν πανήγυρῃ του ἢ ἔστω κατά τήν ἑναρξη τοῦ ἐπετειακοῦ ἔτους 2026, ἑορτασμοῦ τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἡρωική Ἐξοδο. Κι ἀπό τήν ἄλλη ἡ εὐρεση τοῦ μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ πού ἀπαιτοῦσε ἡ ριζική ἀνακαίνιση τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ. Ὁ Ἅγιος Θεός, μά καί ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ, ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ὅπως σέ κάθε ἀνάγκη μας ἔτσι καί σέ αὐτή τήν σημαντικότερη στιγμή, ἄκουσαν τίς προσευχές καί ἀμέσως ἐνεργοποίησαν καί φώτισαν ἐκλεκτούς ἀνθρώπους, εὐσεβεῖς χριστιανούς, πού εἶχαν τήν θέληση καί τήν δυνατότητα νά στηρίξουν καί νά προσφέρουν τά μέγιστα γιά τήν ὑλοποίηση τοῦ ὁράματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας. Καί σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σέ ἕνα ἀληθινό θαῦμα. Μέσα σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα, ἑπτά μηνῶν, ὁ Μητροπολιτικός μας

Ναός διά τῶν εὐχῶν, τοῦ κόπου καί τῆς ἀνυστάκτου προσωπικῆς φροντίδας τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας, ἄνοιξε καί πάλι τίς πύλες του.

Μέ θλίψη καί μέ βαριά καρδιά, κάποιοι καί μέ δάκρυα στά μάτια, τόν ἀφήσαμε ἀμέσως μετά τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα γιά νά ἐπιστρέψουμε σήμερα, αὐτή τήν λαμπρή καί ξεχωριστή ἡμέρα εὐχαριστώντας σύσσωμο τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο καί ἡ Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Μεσολογγίου, πρῶτα ἀπ' ὅλους τόν Τρισάγιο Θεό, τόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα καί φυσικά τόν Ἅγιο Ἱεράρχη Του, τόν Προστάτη καί Πολιοῦχο τῆς Ἱερᾶς Πόλεως τοῦ Μεσολογγίου, τόν Ἐφορο τῆς Ἐνορίας αὐτῆς, τόν Ἅγιο Σπυρίδωνα τόν Θαυματουργό, διότι θέλησαν καί συμπαραστάθηκαν καί διέλυσαν ἐμπόδια καί ἄνοιξαν δρόμους πολλούς γιά τήν ὀλοκλήρωση τῶν ἀνακαινιστικῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας, ἀλλά καί τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, τήν Παναγία τήν Πορταῖτισσα, τῆς ὁποίας τήν σεβάσμια θαυματουργό εἰκόνα της, φυλάσσουμε ὡς ξεχωριστό κειμήλιο, στόν Καθεδρικό τοῦτο Ἱερό Ναό.

Καί τώρα ἐπιτρέψτε μου, μέσα ἀπό τήν καρδιά μου, υἱκῶς, νά εὐχαριστήσω ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Μεσολογγίου, ἀλλά καί προσωπικά τόν πολλά κοπιάσαντα, τόν χωρίς ἴχνος ὑπερβολῆς, νέο κτήτορα τοῦ ἱστορικοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας, ἄξιο Ποιμενάρχη μας, κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟ, γιά ὅλα ὅσα ἐκεῖνος γνωρίζει πολύ καλά ἀφειδώλευτα προσέφερε καί προσφέρει στήν ἐλαχιστότητά μου, ἀλλά καί στόν Ναό τοῦτο. Καθημερινά, νύχτα καί ἡμέρα, προσωπικά ὁ ἴδιος διεξήγαγε ἕναν μαραθῶνιο ἐπικοινωνιῶν, συναντήσεων, συνομιλιῶν καί καλῆς ἀγωνίας γιά νά ἀπολαμβάνουμε ἀπόψε, κατά τά σεπτὰ ὀνομαστήριά του, ὅλοι ἐμεῖς τόν περικολλητό αὐτό Ναό. Νά μᾶς προσφέρει στήν ὀνομαστική του ἑορτή ἐκεῖνος δῶρο, τόν περικολλητό τοῦτο Ἱερό Ναό. Χωρίς τήν δική του ὑπομονή, ἐπιμονή, λεπτομερῆ παρακολούθηση καί καθοδήγηση, σίγουρα δέν θά εἴχαμε τέτοιο λαμπρό ἀποτέλεσμα καί σέ τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Σεβασμιώτατε, οἱ εὐχαριστίες μας εἶναι πολύ λίγες γιά νά ἐκφράσουν τά συναισθήματα πού κατακλύζουν αὐτή τή στιγμή τίς καρδιές ὅλων μας. Εὐγνωμόνως καί υἱκῶς σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τόν πατρικό ζῆλο καί τή φροντίδα μέ τήν ὁποία περιβάλλετε πάντοτε τόν Ναό αὐτό, τόν δικό σας Ναό καί ἀφοῦ σᾶς εὐχηθοῦμε καί ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς τά ἀρχιερατικά σας ἔτη νά εἶναι πολλά, ἄλλυπα, καλλίκαρπα, θεοφιλῆ καί γεμάτα πνευματικές χαρές, νά σᾶς παρακαλέσουμε νά μήν ξεχνᾶτε καί τήν ἔνορριά μας ἀπό τίς προσευχές σας.

Πρῖν κλείσουμε αὐτές τίς σκέψεις ἐπιτρέψτε νά ἀναφέρουμε ἐπιγραμματικά τίς ἐργασίες, πού πραγματοποιήθηκαν τό περασμένο διάστημα στό Ναό μας καί δημιούργησαν τό σημερινό ἀποτέλεσμα.

Αντικατάσταση - ἐπισκευή στέγης

Μόνωση- Αδιαβροχοποίηση κεραμιδιῶν

Αποξήλωση φθαρμένου παλαιού δαπέδου
Κατασκευή νέου δαπέδου σε πιστή αντιγραφή του παλαιού
Καθαίρεση σαθρών έπιχρισμάτων
Ένίσχυση - όπλισμός καμπαναριών
Έσωτερικοί - Έξωτερικοί χρωματισμοί και καθαρισμός της έσωτερικής τοιχοποιίας.

Κατασκευή νέου δαπέδου για τη δημιουργία αποθηκευτικού χώρου στο καμπαναριό

Έπίστρωση δαπέδου γυναικωνίτη με πλακάκια
Ένίσχυση - αποκατάσταση σκάλας
Έφαρμογή νέας ήλεκτρολογικής έγκατάστασης
Νέα έγκατάσταση ψύξης - θέρμανσης
Κατασκευή όρθομαρμάρωσης
και τέλος, Μερική αντικατάσταση υδραυλικής έγκατάστασης

Στό σημείο αυτό, όφείλουμε, καθκόντως και εκ καρδίας, να εύχαριστήσουμε όλους όσους εργάστηκαν και κοπίασαν με τίς έπιστημονικές τους γνώσεις και την τέχνη τους για να μάς προσφέρουν αυτό τό κόσμημα, πού θά συνεχίσει να αποτελεί σημείο αναφοράς γιό τό Μεσολόγγι μας και για όλόκληρη την Ίερά Μητρόπολή μας.

Τήν ομάδα εργασίας αποτέλεσαν:

Έργολάβος κ. Βασίλειος Στρατός
Έλεκτρολόγος κ. Δημήτριος Γαβρίλης
Υδραυλικός κ. Αθανάσιος Γλιάτσος
Δάπεδα κ. Μιχάλης Φάκος
Όρθομαρμάρωση κ. Δημοσθένης Κολημήτρας,
Έξωτερική καθαριότητα Τοιχοποιίας και μαρμαρίνων παραθύρων
κ. Νικόλαος και Κωνσταντίνος Χαμπέρης
Καθαρισμός τοιχοποιίας έσωτερικά και έξωτερικά κ. Χαράλαμπος
Καθαιρέσεις δαπέδων κ. Γεώργιος Πρεμέτης

και φυσικά οί Μηχανικοί του κ. Αθανασίου Μαρτίνου κ. Κων/νος Κεραμάρης και κ. Δημήτριος Φαναρτζής, μαζί με τόν δικό μας μηχανικό του έργου κ.Κωνσταντίνο Πρεμέτη, ό όποιος από την πρώτη στιγμή, σήκωσε στους ώμους του όλόκληρη την εύθύνη της άρτιας πραγματοποίησης του ανακαινιστικού έργου του Μητροπολιτικού μας Ναού και την επίλυση των όποιων δυσκολιών έμφανίστηκαν κατά τη διάρκεια υλοποιήσεώς τους.

Μέ την εύχή σας, σας εύχαριστοϋμε όλες και όλους για την εύγενική παρουσία σας!